

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 2T/50/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619010265
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Kráľová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2019:7619010265.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudkyňou JUDr. Monikou Kráľovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 2. októbra 2019 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný :

G. A., nar. XX.XX.XXXX v C., okres C., trvale bytom M. nad I. č. XX, okres Gelnica, adresa na doručovanie písomností: C., ul. C. č. XX, okres C. II,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

v období od 18. júla 2018 až doposiaľ, v obci Mníšek nad Hnilcom, okres Gelnica a iných miestach svojho pobytu, ako otec mal. G. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, ničím neprispel na jeho výživu, i keď mu táto povinnosť vyplýva z § 62 Zákona o rodine a podľa rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 15P/295/2014 zo dňa 29.09.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.11.2017, bol povinný prispievať na jeho výživu od 01.09.2017 sumou vo výške 60,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky B. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. nad I. XXX, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom vo výške 780,- eur, pričom nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nepoberal dávku pomoci v hmotnej núdzi a neprejavoval vážny záujem o prácu a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/72/2018 zo dňa 28.06.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.07.2018, uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov, ktorého výkon bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zákona a

z a t o m u u k l a d á

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves podala dňa 14.5.2019 na tunajší súd obžalobu na G. A. pre skutok, že v období od 18. júla 2018 až doposiaľ, v obci M. nad I., okres Gelnica a iných miestach svojho pobytu, ako otec mal. G. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, ničím neprispel na jeho výživu, i keď mu táto povinnosť vyplýva z § 62 Zákona o rodine a podľa rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 15P/295/2014 zo dňa 29.09.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.11.2017, bol povinný prispievať na jeho výživu od 01.09.2017 sumou vo výške 60,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky B. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. nad I. XXX, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom vo výške 600,- eur, pričom nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nepoberal dávku pomoci v hmotnej núdzi a neprejavoval vážny záujem o prácu a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/72/2018 zo dňa 28.06.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.07.2018, uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov, ktorého výkon bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov, ktorý právne kvalifikovala ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zákona.

Súd vo veci rozhodol trestným rozkazom dňa 16. mája 2019, proti ktorému obvinený podal v zákonom stanovenej lehote odpor, preto samosudkyňa nariadila hlavné pojednávanie.

Na nariadené hlavné pojednávanie sa obžalovaný G. A. opakovane bez ospravedlnenia nedostavil, preto súd za splnenia podmienok podľa § 252 ods. 2 Tr. poriadku konal v neprítomnosti obžalovaného.

Na návrh prokurátora bola prečítaná výpoveď obžalovaného G. A. z prípravného konania zo dňa 20.3.2019, kde uviedol, že vie o svojej vyživovacej povinnosti voči synovi G. A., mesačne vo výške 60,- eur, ktoré má platiť bývalej družke B. J.. Nežijú spolu asi päť rokov. Býva v trojizbovom byte s terajšou družkou, s ktorou majú dve deti vo veku 3 a 4 roky. Iné vyživovacie povinnosti nemá. Od posledného odsúdenia nebol nikde zamestnaný na plný úväzok, mal len občasné brigády, na ktorých si zarobil mesačne okolo 150,- eur. Nebol počas tohto obdobia evidovaný na úrade práce ako nezamestnaný. Pracoval v mesiaci október na dohodu u zamestnávateľa Porky, s.r.o., kde zarobil 200,- eur. Iný príjem nemal. Náklady na bývanie hradí jeho družka a taktiež jeho mama. Iné nevyhnutné výdavky okrem dvoch detí nemal, s ich výživou mu pomáha taktiež mama a družka. Družka má príjem len materskú a detské prídavky vo výške mesačne okolo 260,-eur. Výživné na syna G. neplatil, pretože nemal na to príjem a musel živiť svoje dve deti. Prácu si hľadal aj sám, hlavne cez internet. Podarilo sa mu nájsť prácu na dohodu u zamestnávateľa B. C., M. XXX, kde pracuje ako automechanik, kde zatiaľ nedostal výplatu, pričom má dostať výplatu koncom apríla. Bude sa snažiť výživné doplatiť v plnej výške.

Svedkyňa B. J. - ako oprávnená osoba na poberanie výživného na hlavnom pojednávaní zhodne ako v prípravnom konaní vypovedala, že s obžalovaným nežije v spoločnej domácnosti. Od jeho predchádzajúceho trestného konania ju, ani syna nekontaktoval. Ona chcela od jeho mamy číslo na neho, aby sa dohodli, povedala jej však, že nemá jeho číslo na čele napísané. Od 18.7.2018 doposiaľ neuhradil žiadnu sumu z titulu výživného. Taktiež v tomto období nemal syna v osobnej starostlivosti, neposlal mu za celý čas žiadny dar ani nič podobné. Syn toho roku nastúpil do školy, dostala zoznam, čo všetko treba nakúpiť a vznikli jej tak ďalšie nové výdavky, pričom obžalovaný sa o to nezaujíma vôbec. V civilnom konaní nedošlo k zvýšeniu ani zníženiu výživného a stále platí to, že má platiť 60,- eur mesačne. Dostávala iba rodičovský príspevok a výživné vo výške 83,- eur. Požiadala si o dávku v hmotnej núdzi a tento mesiac by mala dostať 147,- eur. Náhradné výživné poberá asi od decembra minulého roku. Výživné vymáha aj exekučne, ale bezúspešne. Hľadá si zamestnanie. So synom žije pri rodičoch v rodinnom dome, ktorí jej pomáhajú v starostlivosti o syna a vďaka čomu neplnenie vyživovacej povinnosti nemalo trvalé nepriaznivé následky na syna.

Podľa § 269 Tr. poriadku na hlavnom pojednávaní boli prečítané nasledovné listinné dôkazy:

Z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 15P/295/2014 zo dňa 29.9.2017, právoplatným dňa 7.11.2017 bolo preukázané, že mal. G. A. bol zverený do osobnej starostlivosti matky B. J. a obžalovaný bol zaviazaný prispievať na jeho výživu od 1.9.2017 sumou 60,- eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred, k rukám matky.

Rodný list mal. G. A., nar. X.XX.XXXX potvrdzuje, že obžalovaný je jeho otcom.

Zo správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves, pracovisko Gelnica bolo preukázané, že obžalovaný počas celého žalovaného obdobia nie je vedený na úrade ako uchádzač o zamestnanie, nepoberá pomoc v hmotnej núdzi ani žiadnych iné štátne sociálne dávky a príspevky a nie je ani v okruhu spoločne posudzovaných osôb, ktorým sa hmotná núdza poskytuje.

Podľa potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves, pracovisko Gelnica oprávnená B. J. s účinnosťou od 1.8.2018 poberá náhradné výživné na syna G. v sume 60,-eur mesačne.

Zo správ Sociálnej poisťovne, pobočka Spišská Nová Ves vyplynulo, že obžalovaný bol od 18.7.2018 evidovaný ako zamestnanec u zamestnávateľa stavebná firma PORKY s.r.o., Košice od 1.10.2018 do 31.10.2018 na základe dohody o vykonaní práce. V období od 11.3.2019 - 31.5.2019 na základe dohody o pracovnej činnosti bol zamestnancom zamestnávateľa B. - O.. V uvedenom období nepoberal dávky v nezamestnanosti, nemocenské dávky ani žiaden druh dôchodku.

Z oznámenia spol. PORKY s.r.o. Košice vyplynulo, že obžalovaný bol u nich vedený ako dohodár od 1.10.2018 do 31.10.2018 a jeho čistá mzda bola 13,77 eur.

Podľa správy súdneho exekútora JUDr. M. sa vedie exekučné konanie vo veci návrhu na vykonanie exekúcie na vymoženie výživného pre oprávnené dieťa G. A. od povinného G. A., ktorý raz kontaktoval exekútora v inom exekučnom konaní, kde tiež nič nezaplatil a doposiaľ sa nepodarilo vymôcť žiadne finančné prostriedky.

Z miesta trvalého bydliska (obec Mníšek nad Hnilcom) vyplynulo, že obžalovaný sa tam dlhodobo nezdržiava. Jeho správanie nebolo prejednávané komisiou na ochranu verejného poriadku. Podľa lustrácie v registri priestupkov bol obžalovaný priestupkovo prejednávaný najmä pre priestupky na úseku cestnej premávky.

Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný doposiaľ dvakrát súdne trestaný. Zo spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/72/2018 vyplynulo, že trestným rozkazom zo dňa 28.6.2018, právoplatným dňa 18.7.2018 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) mesiacov, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka t.j. do 18.7.2019.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd hodnotil dôkazy jednotlivo a v ich súhrne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pričom skutkový stav zistil a ustálil a tak, ako je popísaný vo výroku rozsudku.

V konaní nebola pochybnosť o tom, že mal. G. A., nar. X.XX.XXXX je synom obžalovaného G. A., čo preukazuje aj jeho rodný list. Z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 15P/295/2014 právoplatného dňa 7.11.2017 bolo preukázané, že mal. Norbert Sedlák bol zverený do osobnej starostlivosti oprávnenej B. a obžalovaný bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 60,- eur mesačne od 1.9.2017, ktoré mal platiť vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred, k rukám matky. Vzhľadom na vek maloletého je zrejme, že ide o osobu, ktorá nie je schopná sama sa živiť a tak vyživovacia povinnosť obžalovaného voči nemu stále trvá.

Obžalovaný v konaní nepoprel zákonnosť ani rozsah uloženej vyživovacej povinnosti, o ktorej mal vedomosť. Na svoju obranu uviedol, že výživné neplatil, lebo nemal na to príjem a musel živiť svoje ďalšie dve deti.

Z výpovede svedkyne B. bolo preukázané, že obžalovaný počas celého žalovaného obdobia a to až do doby hlavného pojednávania neplnil vyživovaciu povinnosť voči maloletému synovi platením výživného, ani vo forme osobnej starostlivosti. Syna nikdy ani len nenavštívil.

Zo správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny bolo preukázané, že obžalovaný nebol v žalovanom období vedený ako poberateľ akýchkoľvek sociálnych dávok alebo ako uchádzač o zamestnanie. Práve naopak z listinných dôkazov a výpovede obžalovaného bolo preukázané, že obžalovaný bol počas žalovaného obdobia dvakrát zamestnaný ako dohodár, teda je spôsobilý nájsť si zamestnanie a pracovať.

Jeho obrana teda, že nemá na úhradu výživného príjem, je iba účelová, keďže iba formálne poukazovanie na zlú finančnú situáciu bez existencie objektívnych skutočností, ktoré by mu bránili pracovať (napríklad poberanie dávok v hmotnej núdzi, zdravotný stav vylučujúci možnosť pracovne sa uplatniť a pod.) ho nezbavuje povinnosti a zodpovednosti vrátane trestnoprávnej aj vo vzťahu v tomto konaní prejednávanej vyživovacej povinnosti k synovi mal. Norbertovi Sedlákovi.

Na druhej strane obžalovaný poukazuje, že má ďalšie dve vyživovacie povinnosti, k čomu súd dodáva, že je to právne irelevantná obrana, pretože vznik ďalších vyživovacích povinností ho nezbavuje trestnoprávnej zodpovednosti za ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu z iného vzťahu. Je zrejmé, že obžalovaný nemá záujem využiť všetky možnosti, aby dosiahol príjem z pracovnej činnosti, čo možno považuje za vyhovujúce a vyhovuje mu tiež poukazovať, že živobytie jeho štvorčlennej rodiny je na družke, ktorá poberá sociálne dávky a jeho matke, ktoré tak v podstate majú živiť nielen deti ale aj jeho, pričom v tejto súvislosti opäť súd poukazuje, že neboli preukázané žiadne objektívne okolnosti, pre ktoré by nemohol obžalovaný riadne pracovať, ale z obrany obžalovaného vyplýva len jeho nezodpovedný a alibistický prístup k vlastným povinnostiam. Súd dodáva, že osoba, ktorá má zákonnú vyživovaciu povinnosť, musí využiť všetky možnosti na to, aby si túto povinnosť plnila a povinnosť prispievať na výživné má prednosť pred akýmkoľvek inými výdavkami rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Súd mal za to, že na základe takto zisteného skutkového stavu neexistuje u obžalovaného objektívna prekážka, ktorá by mu bránila uhrádzať výživné a preto obžalovaný nielen mohol ale aj mal a bol spôsobilý v žalovanom období výživné platiť, a to v súdom určenej výške 60,- eur mesačne. Jeho obrana je iba účelová, a z jeho postoja, keď oprávnenej neuhradil nikdy ani nejakú pomernú časť výživného podľa svojich možností, je zrejmé, že túto svoju vyživovaciu povinnosť úplne ignoruje.

Keďže vina obžalovaného bola v konaní nepochybne a jednoznačne preukázaná, súd ho uznal vinným zo spáchania skutku popísaného vo výroku rozsudku.

Súd ustálil zistený skutkový stav podľa § 122 ods. 13 Tr. zákona v zmysle ktorého, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa. Čo sa týka vyčísleného dlhu na výživnom oproti obžalobe upravil sumu dlžného výživného na sumu 780,- eur, pričom vychádzal zo súdom určenej výšky vyživovacej povinnosti (60,- eur mesačne).

Obžalovaný nevyužil možnosť tzv. účinnej ľútosti podľa § 86 písm. a) Tr. zákona, keďže ani dodatočne dlh na výživnom neuhradil, a keďže nezaplatil z titulu výživného absolútne žiadnu sumu, je zrejmé, že išlo z jeho strany len o účelové tvrdenie, že tak hodlá urobiť.

Obžalovaný G. naplnil po objektívnej aj subjektívnej stránke skutkovú podstatu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zákona, pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal čin hoci bol v prechádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený. Uvedeného konania sa dopustil tak, v dobe od 18. júla 2018 až doposiaľ v obci Mníšek nad Hnilcom a inde otec mal. G. S., nar. XX.XX.XXXX ničím neprispel na jeho výživu, i keď mu táto povinnosť vyplýva z § 62 Zákona o rodine a podľa rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 15P/295/2014 zo dňa 29.09.2017 bol povinný prispievať na jeho výživu od 1.9.2017 sumou vo výške 60,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky Jitky Žigovej, pričom nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nepoberal dávku pomoci v hmotnej núdzi a neprejavoval vážny záujem o prácu a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/72/2018 zo dňa

28.06.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.07.2018, uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona.

Z konania obžalovaného a okolností spáchania skutku, najmä z jeho dlhodobého konania, kedy neuhrádzal výživné ani čiastočne je zrejmé, že obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zákona, pretože nechcel platiť výživné, hoci mohol, čím chcel porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorý sleduje ochranu zákonného nároku na výživu zo strany rodičov.

Pri rozhodovaní o treste u obžalovaného súd vychádzal z podmienok ukladania a účelu trestu vyjadrených v ustanoveniach § 31, § 34 a § 49 ods. 2 Tr. zákona, teda z účelu trestu a zásad jeho ukladania.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd v zmysle ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zákona prihliadol na spôsob spáchania činu - úmyselným zavinením, jeho následok, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a prirážajúcich okolností, pričom u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť ani prirážajúcu okolnosť.

Vzhľadom na osobu obžalovaného, u ktorého bol preukázaný sklon v páchaní takejto trestnej činnosti, keďže jeho predchádzajúce podmienené odsúdenie za ten istý trestný čin nevedlo k náprave, s poukazom na skutočnosť, že v neplnení si vyživovacej povinnosti pokračoval kontinuálne po tomto právoplatnom odsúdení a konal po dobu najmenej ďalšieho jedného roka, vyživovaciu povinnosť si neplnil vôbec, čo preukazuje jeho ľahostajný prístup k tejto zákonnej povinnosti, má súd zato, že je na neho možné pôsobiť už len trestom spojeným s obmedzením jeho osobnej slobody, ktorý mu súd uložil pri dolnej hranici trestnej sadzby (vychádzajúc zo základnej trestnej sadzby 1 až 5 rokov), keďže iný druh trestu by u neho už nesplnil prevýchovný a preventívny účel.

Pri určení trestu súd vychádzal i z ustanovenia § 49 ods. 2 Tr. poriadku, v zmysle ktorého bolo nutné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, pretože obžalovaný sa dopustil úmyselnej trestnej činnosti počas plynutia skúšobnej doby (v trestnej veci Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/72/2018).

Na výkon trestu odňatia slobody ho súd podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre iný úmyselný trestný čin.

Takto uložený trest súd považuje za spravodlivý, ktorý splní účel sledovaný Trestným zákonom tým, že ním bude zabezpečená prevýchova obžalovaného, teda individuálna prevencia a súčasne naplní prvok generálnej prevencie spočívajúci vo výchovnom pôsobení trestu na ostatných, ktorých odradí od páchania trestných činov. Iba nepodmienečný trest odňatia slobody môže zabezpečiť, aby si obžalovaný uvedomil, že na výživu svojich detí je podľa zákona povinný prispievať každý z rodičov a vyživovaciu povinnosť má vo vzťahu k všetkým svojim deťom.

Súd ešte dodáva, že do konania podľa § 256 ods. 3 Tr. poriadku nepripustil ako poškodenú B., ktorej bolo v prípravnom konaní priznané postavenie poškodenej strany z dôvodu, že vyživovacia povinnosť rodiča voči dieťaťu vzniká priamo zo zákona. Dlh obžalovaného na nezaplatenom výživnom teda nie je dlhom zo škody spôsobenej trestným činom, ale dlhom z nesplnenia zákonnej povinnosti, preto osoba vo vzťahu ku ktorej bolo treba plniť výživné, nemá v trestnom konaní postavenie poškodeného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na Okresný súd Spišská Nová Ves.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Obžalovaný môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Poškodený môže odvolaním napadnúť nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Oprávnená osoba sa po vyhlásení rozsudku môže odvolania výslovne vzdať alebo podané odvolanie môže výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.

Podľa § 86 písm. a) Tr. zákona trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchateľ svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.